திருச்சிலுவைக்கன்னியர் சபையின் ஸ்தாபகர் இறையடியாள் அன்னை பேர்ணாடா ஹைம்கார்ட்னர் அவர்களின் பரிந்துரை வேண்டி நவநாள்

கண்ணாடி ஜன்னல்கள் உள்ளே…..

அன்னை பேர்ணாடாவின் சிற்றாலயம்,

அன்னை இல்லம், மென்சிங்கன்.

அன்னை பேர்ணாடா ஹைம்கார்ட்னருடன் ஒன்பது நாட்கள்

அறிமுகம்

அன்னை பேர்ணாடாவின் பரிந்து பேசும் உரைகளுடன், இந்த நவநாள் இறையடியாளின் நற்பண்புகளை சித்தரிக்க விரும்புகின்றது. அவ்வாறு செய்யும் போது, எமது சபையின் நூற்றாண்டு விழாவில் பரிசுத்த திருத்தந்தை பன்னிரண்டாம் பத்திநாதரின் வார்த்தைகள், அன்னை பேர்ணாடாவின் ஆன்மீக வாஞ்சையைப் பின்வருமாறு சித்தரிக்கின்றன. "உங்கள் ஸ்தாபகரும், முதற் தாயுமான அன்னை பேர்ணாடா ஹைம்கார்ட்னர் இறையாசீர் நிறைந்த, ஆழ்ந்த பக்தி, விவேகம், பொறுமை மற்றும் சகிப்புத்தன்மை உள்ள பெண்ணாக திகழ்ந்ததனால் அவளும், அவளுடைய வளர்ந்து வரும் சபையினரும் மீட்பளிக்கும் சின்னமாகிய சிலுவையின் நிழலில் மிகவும் சிறப்பான முறையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று இறைபராமரிப்பு கட்டளையிட்டது.

இறையடியாள் அன்னை பேர்ணாடாவின் பரிந்துரையை வேண்டி முன்னெடுக்கப்படும் இந்நவநாள் வழிபாடானது, அன்னையை எம் தனிப்பட்ட வாழ்வின் ஓர் சிறந்த முன்மாதிரியாக கொண்டு வாழ எம்மை அழைக்கின்றது.

நாள் 01

சபையின் ஸ்தாபகர் அன்னை பேர்ணாடா

அருட்தந்தை தியோடோசியஸ் புளோரன்டினியின் (OFM.Cap.), சமூக முன்னேற்றம் தொடர்பான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அவருக்கு உதவ இளமைத் துடிப்புடனும் ஆர்வத்துடனும் முன்வந்த முதல் பெண் அன்னை பேர்ணாடா ஆவார். தான் வாழ்ந்த சமூகத்தின், இளம் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற் கொண்டு, அருகிலுள்ள கன்னியர் மடங்கள் அரசாங்கத்தால் நசுக்கப்பட்ட நேரத்திலும் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியப் பணிபுரியும் சகோதரிகளின் சபையை நிறுவுவதற்கான அருட்தந்தை தியோடோசியஸின் திட்டங்களில் அன்னை மிக முக்கியமானவளாகத் திகழ்ந்தார். அன்னை தனது தொழில் மற்றும் துறவறபயிற்சியைத் தொடங்கிய மரியா கன்னியர் இல்லம் கூட அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபடவில்லை.

இருப்பினும் அரசாங்கத்தால் துன்புறுத்தப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக அருட்தந்தை தியோடோசியஸ் வெளிநாட்டுக்கு தப்பிச் சென்ற போது அன்னை சோர்வடையவில்லை. அவரது விருப்பத்தைத் தொடர்ந்து, அவர் விருப்பத்துடன் ப்ரீஸ்காவ்வில் உள்ள ஃப்ரீபர்க்கில் உள்ள Ursuline நிறுவனத்திலும், பின்னர் பிரான்சின் Rubeauville உள்ள இறை பராமரிப்பு அருட்சகோதரிகளின் பாடசாலைக்கும் சென்று பயிற்சியைத் தொடர்ந்தார். அருட்தந்தை தியோடோசியஸ் அவரது குழப்பத்தில் லூசெர்னிலுள்ள உர்சுவின் கன்னியர் இல்லத்தில் நுழையுமாறு பரிந்துரைத்த போது அன்னை மறுத்து விட்டார். அன்னை முதலில் நினைத்தபடி அவளுக்கு பொதுப்பள்ளியில் வேலை கிடைத்தமை அதிக விருப்பத்தை அளித்தது. ஆசிரிய அருட்சகோதரிகள் மென்சிங்கனில் நிறுவப்படுவார்கள் என்று அவள் வெளிப்படையாக நம்பினார். அன்னை பேர்ணாடா அதை விவேகமாகவும், துணிச்சலாகவும் வழி நடத்தினார். அன்னை பேர்ணாடா சபையின் ஆரம்ப காலங்களில் கடினமான சோதனைகளையும், சவால்களையும் எதிர் கொண்ட போதும் சபையை விவேகமாகவும், தைரியமாகவும் வழி நடத்தினார். அரசியலமைப்பில் உள்ளடங்கியிருக்கும் நிறுவனத்தின் மெய் நோக்கங்களையும், பிரான்சிஸ்கன்

தன்மையையும் தக்க வைக்க கடுமையான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டார். அருட்தந்தை தியோடோசியஸின் உத்வேக முயற்சிகளும், மறுபுறம் சகோதரிகளை பெனடிக்டைன் தியானசபைத் துறவிகளாக மாற்றுவதற்கு பெனடிக்டைன் ஆன்மிக இயக்குனராக இருந்த அபோட் பிர்க்கரின் பிற்கால சீர்திருத்த முயற்சிகளும் இப்போராட்டங்களுக்கு காரணங்களாக அமைந்தன. அன்னை பேர்ணாடா தன்னிடம் முதலில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணியின் மீதான விசுவாசம் மற்றும் அவரது பொறுப்புணர்வு ஆகியவற்றின் மூலம் அதன் அடையாளத்தை இழக்காமல் சபையை பாதுகாத்து அதன் தொடர்ச்சியான இருப்பை உறுதிப்படுத்தினார். இதனால் பரிசுத்த திருத்தந்தை பன்னிரண்டாம் பத்திநாதர் அவரைச் சரியாக நிறுவினார்.

செபம்:- பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் நீர் அவருக்களித்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அவர் மூலம் எனது மிகுந்த கவலைகளை நான் உம்மிடம் ஒப்படைக்கின்றேன். மேலும் என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணியை தைரியத்துடன் நிறைவேற்ற உம் வலிமைக்காக ஜெபிக்கின்றேன். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்…..

நாள் 02

சபையின் முதல் தாய் அன்னை பேர்ணாடா

உண்மையான அன்பால் ஒன்றுபட்ட சகோதரிகள் திருப்தியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தனர். ஒரு அன்பான தாய் தங்களைக் கவனித்துக் கொள்வதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அன்னை பேர்ணாடாவைப் பற்றிய சகோதரி பெலிசிடாசின் நினைவுகள் அவருடைய குறிப்புக்களில் கொடுக்கப்படடுள்ளன. அன்னை பேர்ணாடா ஒரு அன்பான தாயாக இருப்பதற்கு தன்னை மறப்பவராகவும், மற்றவர்களுக்காக சிந்திப்பவராகவும் அளப்பரிய அல்லது சிறிய விடயங்களில் அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறி ஆதரவு அளிப்பவராகவும் இருந்தார். நோய்வாய்ப்பட்ட ஒவ்வொருவரையும் அவள் அறிந்திருந்தாள். மேலும் மருத்துவ, பராமரிப்பு மற்றும் ஆரோக்கியமான தீர்வுகளை வழங்கினாள். மேலும் அவர்களின் உணவு, கிராமப்புற பள்ளிகளில் சகோதரிகளின் வாழ்க்கை நிலைமைகள் மற்றும் மாணவர்கள், அதிகாரிகளுடனான உறவுகள் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தார். அவர் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சகோதரிகளின் ஆன்மீக மற்றும் பொருள் தேவைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார். மேலும் ஒரு அன்பான தாயைப் போல தோல்வியுற்றவர்களை எப்படி மன்னிக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்திருந்தார்.

செபம்:- பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் நீர் அவருக்களித்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அவளுடைய பரிந்துரையின் மூலம் தன்னலம் மறந்து மற்றவர்களுக்காக செபிக்க உம்மிடம் வேண்டுகின்றேன். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்.....

நாள் 3

கடவுள் பக்தி நிறைந்த பெண் அன்னை பேர்ணாடா

அன்னை பேர்ணாடாவின் செபம் பற்றிய கற்பித்தலின் பிரதான கருப்பொருள், விசுவாசிகளுக்குள் கடவுள் குடியிருக்கிறார் என்பதாகும். அவர் சகோதரிகளுக்கு எழுதிய கடிதங்களின் தலைப்பில் "இயேசு நம் இதயங்களில் வாழட்டும்" என்ற வார்த்தைகளை அடிக்கடி எழுதினார். உதாரணமாக அவர் தனது சகோதரிகளுள் ஒருவருக்கு, "இயேசு எப்போதும் உங்களுக்கு அருகில் இருக்கிறார், நீங்கள் உணராவிட்டாலும் கூட அவர் உங்கள் விசுவாசத்தை சோதித்துப் பார்க்கின்றார், உங்கள் இதயத்தின் ஆழத்தில் மறைந்திருக்கின்றார். உங்களுடைய தேவைகளில் உங்களுக்கு உதவி செய்ய எப்போதும் தயாராக இருக்கின்றார் என்று நம்புங்கள்''. பூச்ஸில் உள்ள ஒருசகோதரிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் "கடவுளின் பிரசன்னத்தில் வாழ்வதற்கான நாளாந்த செயற்பாடுகள் நடைமுறையில் இருக்கிறதா என்பதை நான் அறியவிரும்புகிறேன். ஏனெனில் நல்லொழுக்கம் மற்றும் ஆன்மீக ரீதியான வளர்ச்சிக்கு கடவுள் பற்றிய சிந்தனையே மிகவும் பயனுள்ள வழியாகும்''. என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

செபம்

பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் நீர் அவருக்களித்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அவளுடைய பரிந்துரையின் மூலம் உமது பிரசன்னத்தில் வலுவான நம்பிக்கை கொண்டு வாழும் வரத்தை என்னிடத்திலும் அனைத்து விசுவாசிகளிடத்திலும் நிறைவாகப் பொழிந்தருளும். மேலும் எனது துன்ப வேளையில் எனக்கு உதவி செய்தருளும். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்…………..

நாள் 4

ஆழ்ந்த பக்தி கொண்ட பெண் அன்னை பேர்ணாடா

சகோதரி பெலிசிடாஸ் தனது நினைவுக் குறிப்புக்களில் "அன்னை பேர்ணாடா பிரார்த்தனை செய்யும் பெண்" என்று எழுதினார். அன்னை தன்னுடைய தனிப்பட்ட செபவாழ்க்கையைப் பற்றி அவ்வப்போது பேசுகிறாள். இருப்பினும் அவளது நாட்குறிப்புக்களிலிருந்தும், சகோதரிகளுக்கு எழுதியகடிதங்களிலிருந்தும் அன்னை உண்மையானதும் அர்ப்பணிப்புள்ளதும் அர்த்தமுள்ளதும் மகிழ்ச்சி நிறைந்ததுமான துறவற வாழ்க்கையை வாழ்ந்தாள் என்பது வெளிப்படுகின்றது. உதாரணமாக மார்ச் 08 1852ஆம் திகதியிடப்பட்ட ஒரு கடிதத்தில் இளம் சகோதரிகள் மற்றும் நவசந்நியாசிகளுக்கு அவர் பின்வருமாறு அறிவுறுத்தினார். "செபத்தை அன்பு செய்து முடிந்தவரை அதை செயற்படுத்துங்கள். கடவுள் உங்களுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் உங்களுக்க அருள்வார்.'' தனக்காகவும் பிறருக்காகவும் இறைவரம் வேண்டும் படி வலியுறுத்தும் கடிதங்களே அன்னையிடம் காணப்பட்டன என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

செபம்

பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் நீர் அவருக்களித்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அன்றாடசெபத்தில் தணியாத தாகமும் உறுதியான நம்பிக்கையும் கொண்டு வாழவும் என் கஸ்ரமான நேரங்களில் உம்மையே நாடி வரவும் அன்னை பேர்ணாடா ஊடாக உம்மை வேண்டுகின்றேன். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்…………………

நாள் 5

விவேகமான பெண் அன்னை பேர்ணாடா

அன்னை பெர்னாடாவின் பல கடிதங்களிலிருந்து கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் குறிக்கோளுக்கான அவரது அசைக்க முடியாத அர்ப்பணிப்பை உணர்கின்றார். அதற்காக இந்த குறுகிய பூமிக்குரிய வாழ்க்கையின் சோதனைகளை பொறுமையாகத் தாங்குவது பயனுள்ளது. இவ்வாறு அவர் ஒரு சகோதரியை ஊக்குவித்தார். "துன்பத்தில் மகிழ்ச்சியாக இருங்கள்: அது ஒரு நாள் உங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்". எதிர்கால வாழ்க்கையைப் பற்றிய இந்த தொடர்ச்சியான குறிப்பு இருந்த போதிலும் அன்னை பேர்ணாடாவின் சமூகத்திற்கான வழிகாட்டுதல் மிகவும் யதார்த்தமானதாக இருந்தது.

கற்பிக்கும் சகோதரிக்கு முழுமையான சமய மற்றும் தொழில் சார் பயிற்சி மிகவும் அவசியம் என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள். ஆன்மீக வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றிற்கும் நேரம் தேவை என்பதை அவள் அறிந்தாள். மேலும் மனித இயல்பின் வரம்புகளை அவள் புரிந்து கொண்டாள்.

செபம் :- பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் நீர் அவருக்களித்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். எனது எல்லா முடிவுகளிலும் விவேகம் மற்றும் எனது தற்போதைய நோக்கங்களுக்கான உதவிக்காக அவளுடைய பரிந்துரின் மூலம் நான் பிரார்த்தனை செய்கின்றேன். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்…..

நாள் 6

துணிச்சலான மற்றும் சகிப்புத்தன்மை நிறைந்தவள் அன்னை பேர்ணாடா

அன்னை பேர்ணாடா தனது சகோதரிகளுக்கு வழங்கிய அறிவுரை, ஊக்கம் மற்றும் தன் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து, அவளால் தன் சகோதரிகளை உற்சாகப்படுத்த முடிகிறது. “மயக்கமாக இருக்காதீர்கள். மாறாகக் கடவுளை நம்புவதில் தாராளமாக இருங்கள். தாழ்மையுடன் துன்பங்களில் பொறுமையாக இருங்கள். நல்ல கடவுள் நிச்சயமாக உங்களைக் கவனித்துக் கொள்வார். நாங்கள் சிறியதாகவும் எளிமையாகவும் தொடங்கினோம். ஏழையாக இருந்தும் கடவுள் எப்பொழுதும் நமக்குத் தேவையான நேரத்தில் உதவியிருக்கிறார். உண்மைதான் நாம் உதவியைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். கவலையும் துன்பமும் இல்லாமல் இருக்கவில்லை. ஆனால் நாம் மகிழ்ச்சியுடன் இயேசுவுக்காகத் தியாகம் செய்து நம் நல்லெண்ணத்தைக் காட்ட வேண்டாமா? அவர் உதவுகிறார். நாம் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர் நம்மைக் கவனித்து நம்மை பலப்படுத்துகிறார்”.

செபம்:- பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் நீர் அவருக்களித்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். அவளுடைய பரிந்துரையின் மூலம் நான் துன்பத்தில் தைரியத்தையும், பொறுமையையும் மற்றும் எனது தற்போதைய பெரும் தேவைக்கு உதவியையும் மன்றாடுகின்றேன். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்…..

நாள்:- 7

கடவுளின் பாதுகாப்பில் அபரிமிதமான நம்பிக்கை வைத்தார் அன்னை பேர்ணாடா

அன்னை பேர்ணாடா கடவுளின் வழிகாட்டுதலில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததால் சகிப்புத் தன்மையின் அசாதாரணமான உள்ளாந்த சக்தியைக் கொண்டிருந்தார். அடித்தளம் இடப்பட்டு அரை வருடங்களுக்குப் பின்பு, தந்தை தியோடோசியஸ், நிறுவனத்துடன் மேற்கொண்டு எதுவும் செய்யக் கூடாது என்று அவரது மேலதிகாரியால் தடைசெய்யப்பட்ட போது, இந்த நம்பிக்கை கடுமையான சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அன்னை பேர்ணாடா தனது நாட்குறிப்பில் எழுதினார்: ‘இந்தத் தருணத்திலிருந்து எங்கள் முன்னாள் இயக்குனருக்கு அவர் மிகவும் உன்னதமாகவும் இவ்வளவு அர்ப்பணிப்புடனும் தொடங்கிய வேலையைச் செய்வதில் மகிழ்ச்சி இல்லை. இருப்பினும் நாங்கள் சோர்வடைய அனுமதிக்கவில்லை. நாங்கள் கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைத்தோம். இதுவும் அவருடைய பரிசுத்த சித்தம் என்பதை ஒப்புக் கொண்டு அவருடைய மகிமைக்காகவும், நம்முடைய நன்மைக்காகவும் அவர் எல்லாவற்றையும் கட்டளையிடுவார் என்று நம்புகின்றோம்.’’

செபம் :- பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் நீர் அவருக்களித்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். உமது வல்லமையான பாதுகாப்பில் என் நம்பிக்கையை அதிகப்படுத்தி அன்னை பேர்ணாடாவின் அன்பான பரிந்துரையின் மூலம் எனது தேவையில் உதவுங்கள். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்…..

நாள்:- 8

மீட்பின் சின்னமாகிய சிலுவையின் நிழலில் அன்னை பேர்ணாடா

அன்னை பேர்ணாடா வாழ்க்கையைப்பற்றி அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். மிகவும் கடினமான சூழ்நிலைகளில் ஒரு நீண்ட காலகட்டத்தில் அன்னை சபைத்தலைவியாக இருந்து சபையின் முழுப் பொறுப்பையும் செய்தார். அவளுக்கு ஆதரவாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அவருக்கு சிலுவையாக மாறினர். இந்தச் சிலுவைகளில் அவள் கண்டது மீட்பின் அடையாளம். தந்தை யோசப் ரோலின் மற்றும் ஆலோசக சகோதரிகளுக்க எழுதிய கடிதத்தில் உள்ள தாழ்மையான வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது” 16 ஆண்டுகளாக நான் உயர்ந்த கப்பலின் சுமையை சுமக்கின்றேன். என்னிடம் என்ன இருக்கிறது? அந்தக் காலத்தில் அனுபவித்த துன்பங்கள் கடவுளுக்குத் தெரியும். என்னுடைய பல பாவங்களுக்கும் முறைகளுக்கும் பரிகாரமாக அதை அவர் ஏற்றுக் கொள்வார் என்று நம்புகின்றேன்..

செபம் :- பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் நீர் அவருக்களித்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். மீட்பின் அடையாளமாக என் சிலுவையைப் புரிந்து கொள்ள மேலும் எனக்கு உதவுங்கள். அதைப் பொறுமையுடன் தாங்க எனக்குக் கிருபை வழங்குங்கள். அன்னை பேர்ணாடா மூலம் எனது தேவைகளை நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கையுடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்…..

நாள்:- 9

திருச்சிலுவைக்கன்னியர் சபையும், அன்னை பேர்ணாடாவும்

அன்னை பேர்ணாடாவும் அவரது சகோதரிகளும் தங்கள் சபைக் குடும்பத்தை மீட்பை வெளிப்படுத்தும் ஓர் அடையாளமாகக் கண்டனர். அவர்கள் வாழ்ந்த முதல் வருடத்தின் போது மிகவும் ஏழ்மையாக இருந்தார்கள். ஆனாலும் தம் ஊழியத்தை உண்மையாகச் செய்தார்கள். இந்த அர்ப்பணிப்பின் உணர்வில் தான் அவர்கள் தங்களை "திருச்சிலுவைச் சகோதரிகள்" என்று பெயரிட்டனர். ˙, அன்னை பேர்ணாடாவுடன் இணைந்து அவர்கள் தைரியமாகவும் உண்மையாகவும் செயற்பட்டதுடன் பின்னைய ஆண்டுகளில் பெரும் சுமையை சுமந்தனர். இரக்கத்தின் சகோதரிகள் மற்றும் கற்பிக்கும் சகோதரிகளின் ஒன்றியத்திற்கு எதிராக பாஸலே மற்றும் சூர் ஆயர்கள் தங்கள் முடிவுகளை வழங்கிய பின்னர் தந்தை தியோடோசியஸ் ஒதுங்கியிருப்பது குறிப்பாக வேதனையானது. ஆனாலும் அவர்கள் சிலுவையின் ஆசீர்வாதத்தை மீண்டும் மீண்டும் அனுபவித்தார்கள். எனவே 1855ஆம் ஆண்டில் அன்னை பேர்ணாடா ஆயர் கார்ல் ஆர்னால்டுக்கு கடிதம் எழுதினார். எப்போதும் காணக்கூடிய பாதுகாப்பு மற்றும் ஆசீர்வாதத்திற்காக சபை நன்றி தெரிவிக்கின்றது.

செபம் :- பரலோகத் தந்தையே, அன்னை பேர்ணாடாவின் வாழ்க்கையில் உமது கிருபையின் பணிக்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். மேலும் என் இரட்சிப்புக்காக என் சிலுவையைச் சுமக்க எனக்கு உதவுமாறு உங்களை மன்றாடுகின்றேன். அன்னை மூலம் என் தற்போதைய கவலைகள் மற்றும் கோரிக்கைகளை உங்கள் முன் வைக்கிறேன். தந்தைக்கும் மகனுக்கும்.....